

हे० चं० ६

कंजमातृकं । वात्सकौ रभकेकावचिकं कवचिनामपि ॥ ५३ ॥ हास्तिकम्
 हस्तिनास्यादापू पिकाद्युचेतसां । धेनूनां धेनुकंधेनूनां गौधेनुकादयः
 ॥ ५४ ॥ केदारकङ्कैदारकङ्कैदाय्यमपितद्गणे । बाह्याणां देवाह्वय
 साणव्यवाडव्यमित्यपि ॥ ५५ ॥ गणिकाणां तु गणिक्यकेशानां वैश्यकैशि
 के । अश्वानामाश्वमश्वीयं पशूनां पार्श्वमप्यथ ॥ ५६ ॥ वातूलवात्येवातानां
 गव्यागोत्रे पुनर्गवां । पाश्याः खल्वादिपाशादेः खलादेः खलिनीनिभाः
 ॥ ५७ ॥ जनताबंधुताग्रामतागजतासहायता । जनादीनां रथानां तु स्वा
 दृश्यास्थिकेदृश्या ॥ ५८ ॥ राजिलेखाततीविथीमालाल्यावलिपंतयः ॥
 धारणीश्रेण्युभौ तु दैवयुगलं द्वितयं द्वयं ॥ ५९ ॥ युगं द्वैतं यमं च द्वयं युगं य
 मलया मले । षष्ठ्युभोगो युगं युगमपरं षट्चैतुषड्भावं ॥ ६० ॥ परश्शताद्या
 स्त्रैयेषां परसंख्याशतादिकात् । प्राञ्च्यं प्रभूतं प्रचुरं ब्रजलंबज्जपुष्कले ॥ ६१ ॥
 भूयिष्ठं पुरुहंभूयोभूर्यदंभंपुरुस्फिरं । स्तोकं क्षुल्लं तुच्छं मल्पं दंभाणुतलि
 मातिवृत्तं ॥ ६२ ॥ तनुक्षुद्रं द्वाशं सुक्ष्मं पुनः सुक्ष्मं त्रिपेक्षं । त्रुटौ मात्रा
 लोको लेशः कणो ह्यसंपुनर्लघुः ॥ ६३ ॥ अत्यल्पेऽल्पिष्ठमल्पीयः कशीयो
 ह्नीय इत्यपि । दीर्घायते समेतुंगमुच्चमुन्नतमुद्धुरं ॥ ६४ ॥ प्राञ्च्यं चिह्नं
 जमुदमं च त्र्यङ्गी चं ह्रस्वमं धरो । खर्बकुर्जवामनं च विशालं तु विशं कटं
 ॥ ६५ ॥ पृथूरुपृथुलं व्यूढं विकटं विपुलं बृहत् । स्फारं वरिष्ठं विस्तीर्णं
 तं ब्रजमंहद्गुरुः ॥ ६६ ॥ दैर्घ्यमायमनाह आरेहस्तु समुच्छ्रयः ।